

Bron 4.1: Verzoek aan de Kamer van het Edict

Geachte heren van het hof,

Nicholas Veyre, hoedenmaker en oom aan moederszijde van Marie Garnier, dochter van de overleden Antoine Garnier, verzoekt u nederig.

Op 28 januari van dit jaar (1677), rond 5 of 6 uur 's avonds, was Marie Garnier in het huis van Judith Gerard, bij wie ze woonde om te leren naaien, toen Catherine Bouliac, bediende van de Dame van Serre, plotseling langskwam. Catherine Bouliac vroeg of ze Marie Garnier kon spreken. Op hetzelfde moment kwam ook Dame Dorotté de Rogue aan, weduwe van de Heer van Serre, vergezeld door Dame Mary Baronnay en andere vrouwen. De vrouwen grepen Marie Garnier en Judith Gerard vast, en namen Marie onder dwang en met geweld mee uit het huis en naar het klooster van Sainte-Marie van Annonay.

Nicholas Veyre, de eiser, diende een klacht in bij de lokale rechtbank. Op 29 januari vroeg hij aan rechter Francois om naar het klooster te gaan om Marie Garnier te bevrijden, maar de rechter weigerde. Toen Nicholas zelf naar het klooster ging, ontdekte hij dat Marie tegen haar wil werd vastgehouden. Daarnaast diende Veyre een verzoek in om getuigen te verzamelen en een rapport op te stellen, maar rechter Francois weigerde dit ook. Omdat de ontvoering van zijn nichtje tegen de wet was en omdat Dame de Rogue al vaker kinderen had ontvoerd, diende hij dit verzoek in bij de Kamer van het Edict.

Nicholas Veyre vraagt daarom aan de Kamer van het Edict om de vrijlating van Marie Garnier uit het klooster en om een arrestatiebevel voor Dame Dorotté de Rogue, weduwe van de Heer van Serre, Dame Marie de Baronnay en Catherine Bouliac. Daarnaast moet rechter Francois van Annonay gestraft worden voor zijn machtsmisbruik en weigering om deze zaak te behandelen.

Bron 4.2: Getuigenis Judith Gerard

**29 januari 1677 in de stad Annonay
om 4 uur 's middags**

Judith Gerard presenteert zichzelf als getuige, aangedragen door Nicolas Veyre. Onder ede belooft zij, door haar hand op te steken zoals Protestanten doen, om de waarheid te vertellen.

Ze werd gevraagd naar haar naam, leeftijd, beroep, adres en of ze een dienstmeid of familielid was van een van de partijen of op een andere manier met hen verbonden was.

Ze zei dat ze Judith Gerard heette, dochter van de overleden André. Ze is inwoner van Annonay, ongeveer 40 jaar oud en protestant. Ze zegt dat ze geen dienstmeid of familielid is, noch op een andere manier aan een van beide partijen is verbonden.

Ze is ondervraagd over de inhoud van de beschuldigingen van Veyre. Ze zei dat ze de dag van de zaak in haar huis was met Marie Garnier, haar dienstmeid. Plotseling kwam Catherine Bouliac, dienstmeid van de Dame van Serre aan. Catherine Bouliac vroeg of ze met Marie kon praten toen Dame Dorothee de Rogue en Dame Marie de Baronny het huis binnenkwamen. Zij waren beiden weduwe; hun overleden mannen waren voorheen rechters in de rechtbank van Annonay. Ze werden vergezeld door andere vrouwen en de broers Jean en Francois Primetz. Twee van hen pakte haar en Marie vast, waarna zij om hulp riepen.

De vrouwen probeerden hen met geweld de mond te snoeren en hielden Judith ruw vast, terwijl de anderen Marie het huis uit sleurden. Judith hoorde dat ze haar meenamen naar het klooster van Sainte-Marie van Annonay. Judith probeerde te schreeuwen, maar kon niet voorkomen dat Marie meegenomen werd. Ze voegde nog toe dat de vrouwen zich sinds lange tijd zo gedroegen tegenover de protestanten. Ook vertelt ze dat Marie Garnier protestant is: ze gaan naar dezelfde kerk. Judith ondertekent haar getuigenverklaring.

Bron 4.3: Getuigenis Mathieu Chavier

Mathieu Chavier, kleermaker in de stad Annonay, presenteert zichzelf als getuige, aangedragen door Veyre. Onder ede belooft hij, door zijn hand op te steken zoals protestanten doen, om de waarheid te vertellen.

Hij werd gevraagd naar zijn naam, leeftijd, beroep, adres en of hij een knecht of familielid was van een van de partijen of op een andere manier met hen verbonden was.

Hij zegt dat zijn naam Mathieu Chavier is en dat hij kleermaker is. Hij is inwoner van Annonay, ongeveer 40 jaar oud en protestant. Hij zegt dat hij geen knecht of familielid is, noch op een andere manier aan een van beide partijen is verbonden.

Hij is ondervraagd over de inhoud van de aanklacht van Veyre. Mathieu zegt dat hij de dag van het voorval, rond 5 uur, in zijn winkel was, toen hij geluiden hoorde. Hij kwam snel naar buiten en zag dat Marie Garnier, de dienstmeid van Judith Girard, gewelddadig werd weggesleept door de broers Primetz (beiden schoenlapper) en sergeant Claude Beaufort. Marie schreeuwde om hulp, maar toen Mathieu dichterbij wilde komen, schreeuwde Beaufort naar hem dat hij een stap achteruit moest doen. Toen zag hij Dame Catherine Fayne, echtgenote van de heer Pierre Dufour en advocaat van Annonay. Ook zag hij enkele andere vrouwen, die de broers Primetz en sergeant Beaufort volgden. Deze groep liep naar de binnenplaats van het klooster van de nonnen.

Marie zag hem kijken, pakte zijn hand en smeekte hem om haar te helpen. Mathieu bevestigt dat Marie zich met alle macht probeerde te verzetten. Hij voegde toe dat hij wist dat Marie protestant was, omdat ze naar dezelfde kerk gingen. Mathieu vertelde ook dat de dames van Serre zich sinds lange tijd zo gedroegen tegenover andere protestanten. Mathieu tekent zijn getuigenverklaring.

Bron 4.4: Getuigenis Catherine Bertrand

Catherine Bertrand, vrouw van Mathieu Chavier, kleermaker, meldde zich. Zij is een getuige, aangedragen door Veyre. Onder ede beloofde zij, door haar hand op te steken zoals protestanten doen, om de waarheid te vertellen.

Ze werd gevraagd naar haar naam, leeftijd, beroep, adres en of ze een dienstmeid of familielid was van een van de partijen of op een andere manier met hen verbonden was.

Ze zei dat ze Catherine Bertrand heet, echtgenote van Mathieu Chavier, kleermaker. Ze is inwoner van Annonay, ongeveer 35 jaar oud en protestant. Ze zegt dat ze geen dienstmeid of familielid is, noch op een andere manier aan een van beide partijen is verbonden.

Ze is ondervraagd over de inhoud van de aanklacht door Veyre. Catherine zei dat ze de dag van het voorval, rond 5 uur, in haar huis was toen ze buiten geluiden hoorde. Ze ging snel naar buiten en zag de broers Primetz en sergeant Claude Beaufort, geholpen door Dame Catherine Fayne, echtgenote van de heer Pierre Dufour. Zij sleepten Marie Garnier, de dienstmeid van Judith Girard, met geweld naar het klooster van Annonay. Toen Marie om hulp riep, wilde ze dichterbij komen. Ze zag dat de groep haar richting de binnentuin van de nonnen duwde. Catherine bevestigde dat Marie zich met al haar kracht probeerde te verzetten.

Ze voegde toe dat ze wist dat Marie protestant was, omdat ze naar dezelfde kerk gingen. Catherine vertelde ook nog dat de dames van Serre zich sinds lange tijd zo gedroegen tegenover andere protestanten. Catherine ondertekende haar getuigenverklaring.

Bron 4.5: Getuigenis Marguerite Chat

Marguerite Chat, dochter van Jules, landarbeider, meldde zich. Ze is een getuige, aangedragen door Veyre. Onder ede beloofde zij, door haar hand op te steken zoals protestanten doen, om de waarheid te vertellen.

Ze werd gevraagd naar haar naam, leeftijd, beroep, adres en of ze een dienstmeid of familielid was van een van de partijen of op een andere manier met hen verbonden was.

Ze zei dat ze Marguerite Chat heette, dochter van Jules André. Ze is een inwoner van Annonay, ongeveer 16 jaar oud en protestant. Ze zegt dat ze geen dienstmeid of familielid is, noch op een andere manier aan een van beide partijen is verbonden.

Ze is ondervraagd over de inhoud van de aanklacht van Veyre. Marguerite zei dat ze de dag dat het gebeurde, rond 5 uur, onderweg was naar huis, toen ze op straat lawaai hoorde. Toen ze dichterbij wilde komen, zag ze dat Marie Garnier, de dienstmeid van Judith Girard, door de broers Primetz en sergeant Claude Beaufort met geweld richting het klooster van Annonay werd gesleurd. Marie riep om hulp. Marguerite zag dat de groep naar de binnenplaats van de nonnen ging. Ze bevestigt dat Marie zich met al haar macht probeerde te verzetten. Toen zag ze Catherine Androl, vrouw van Louis Agrond, het huis van Judith Girard uitkomen, en ze rende naar het klooster. Ze voegde toe dat ze wist dat Marie de protestantse godsdienst aanhing. Marguerite tekende haar getuigenverklaring.

Bron 4.6: Getuigenis Pierre Ravion

Pierre Ravion, zoon van de overleden handelaar Isaac Ravion, meldde zich. Hij is een getuige, aangedragen door Veyre. Onder ede beloofde hij, door zijn hand op te steken, zoals protestanten doen om de waarheid te vertellen.

Hij werd gevraagd naar zijn naam, leeftijd, beroep, adres en of hij een knecht of familielid was van een van de partijen of op een andere manier met hen verbonden was.

Hij zei dat hij Pierre Ravion heette, zoon van de overleden Isaac. Hij is inwoner van Annonay, rond de 16 jaar oud en protestant. Hij zegt dat hij geen knecht of familielid is, noch op een andere manier aan een van beide partijen is verbonden.

Hij is ondervraagd over de inhoud van de aanklacht van Veyre. Pierre zei dat hij de dag dat het gebeurde, rond 5 uur zijn winkel verliet. Toen hij bijna thuis was, kwam hij langs het huis van Judith Garnier. Hij hoorde lawaai op straat. Toen hij dichterbij kwam, zag hij dat Marie Garnier, de dienstmeid van Judith Girard, met geweld werd meegesleept naar het klooster van Annonay door de broers Primetz en sergeant Claude Beaufort. Marie riep om hulp. Pierre vroeg daarop aan de broers Primetz en Beaufort wat er aan de hand was. Beaufort schreeuwde tegen hem dat hij weg moest gaan, omdat het niet zijn zaken waren. Daarna hoorde hij Catherine Adrol, vrouw van Louis Argond en Dame Catherine Fayne, vrouw van Pierre Dufour, tegen Marie zeggen dat ze moest stoppen met schreeuwen en dat ze eten en onderdak kreeg in het

klooster. Marie antwoordde dat het eten haar niet uitmaakte en dat ze alleen gelaten wilde worden. Pierre zag dat de groep richting de binnenplaats van de nonnen liep. Hij voegde nog toe dat hij wist dat Marie protestant is. Hij ondertekende zijn getuigenverklaring.